

17.08.87 (viiekümne esimene päev)

Nüüd olen läinud oma kirjadega õige sagedaseks. Nagu näete, kirjutan musta pastakaga, täna poest ostsin. Sinist just ei olnud, aga musta sain.

Raha ja ajalehe sain kätte, võite ka edaspidi saata, ei juhtu midagi, peaasi, et tunda ei oleks ja väljastpoolt vastu valgust vaadates silma ei hakkaks. Ma arvan, et keegi just nimelt otsima ei hakka, kui silma ei paista.

Homme astub meie rood toimkonda. Mul kas jälle vedas või on siin kellegi käsi mängus, mind pandi PVS-i päevnikuks. PVS ongi see koht, kus te mind asjatult ootasite, tuletage meelde seda reedet. Niisiis, umbes poole tunni pärast lähen PVS-i, et veeta seal järgmised 24 tundi. Mis on siin seost vedamisega? Nimelt, et kui ma tagasi tulen, on meie rood toimkonnas, aga mina saan öö rahulikult magada. Ja üldse on see toimkond selline, mida kõik taga igatsevad ja tahavad sinna saada, sest see on ülemustest nii kaugel, et juhuslikult sinna keegi ei sattu. Sõdurid ütlevad, et mida kaugemal ülemustest, seda lähemal köögile ja söögile, nii et, midagi hullu ei ole tulemas.

Praegu just kuulutati välja, et rivistus on kümne minuti pärast, et tääk saada, sellega meid relvastatakse. Ärge imestage, kui see kiri jõuab koju mõningase hilinemisega, sest kui rood on toimkonnas, siis post ei käi roodu tervelt kolm päeva. Ongi aeg. Lõpetan.

Kirjadeni.